

[V p 5]

QUOD SI IN CORPORIBUS Prosa¹ quinta libri quinti. In hac autem prosa¹ ostendit quam² insufficiens est³ racio illorum qui nituntur improbare prouidenciam diuinam ex modo cognicionis nostre⁴ per hoc quod ostensum est cognicionem sequi condicionem cognoscentis et⁵ non rei cognite.⁵

Et⁶ circa hoc duo facit. Primo enim spiritualiter probat cognicionem diuinam esse secundum modum cognoscentis, Secundo facit illud⁷ quod dictum est ibi⁸ (21) QUID Igitur SI RACIONEM. Circa primum duo facit.⁶ Primo enim⁹ probat specialiter cognicionem diuinam esse secundum modum cognoscentis.

Secundo ponit duas corolarias¹⁰ correlatiwas ibi (10) HAC ITAQUE RACIONE¹¹, Probat igitur cognicionem diuinam esse secundum modum cognoscentis et non secundum modum rei cognite argumentando ex premissis per locum a minori.

Unde dicit (10) QUOD SI IN CORPORIBUS SENTIENDIS¹² id est¹³ apprehendendo cognicionem rerum corporalium. Et accipit hic¹⁴ sentire non proprie¹⁵ sed large pro apprehensione intellectuali QUAMVIS QUALITATES¹⁶ OBIECTE¹⁷ FORINSECUS AFFILIANT¹⁸ INSTRUMENTA SENSUUM ANTECEDATQUE¹⁹ PASSIO CORPORIS VICOREM MENTIS AGENTIS²⁰ QUE scilicet passio PROVOCET ACTUM MENTIS IN SE EXCITETQUE FORMAS INTERIM INTRINSECUS QUIESCENTES. Istud²² totum expone sicut in metro precedente. Et quia iam²³ facit longum hyperbaton, ideo, ut expressior sit sensus, repetit suam condicionalem dicens (5) SI

---

1 prosa quinta ... hac autem prosa om. P / 2 quod P / 3 est insufficiens R /
 4 nostre om. P / 5 et ... cognite om. RD / 6 Et circa ... duo facit om. P /
 7 illud om. R / 8 ibi om. C / 9 et primo P / 10 corolarias OJRD
correlariias PPeG / 11 RACIONE om. PPeG / 12 faciendis P / 13 scilicet R /
 14 hic om. R / 15 prope P / 16 intelligibiles P / 17 obiecte obediencie P /
 18 obiciant affiliant R / 19 antecedet P / 20 agentis om. P / 21
 PROVOCET ... INTRINSECUS om. P / 22 et istud P / 23 iam om. P /

[V p 5]

INQUAM IN CORPORIBUS SENTIENDIS ANIMUS NON INSIGNITUR PASSIONE corporis²⁴
 ut per hoc trahatur ad cognoscendum secundum modum rei cognite et²⁵ ita
 in cognoscendo sequitur modum²⁵ propositum²⁶ QUANTO MAGIS EA QUE ABSOLUTA
 SUNT CUNCTIS AFFECCIONIBUS cuiusmodi sunt²⁷ intelligencie separate et
 precipue Deus²⁷ IN DISCERNENDO NON SEQUUNTUR OBIECTA²⁸ EXTRINSECUS SED
 EXPEDIUNT ACTUM SUE MENTIS? id est perficiunt operacionem secundum
 naturam sue mentis, quasi diceret multo magis. Deinde²⁹ cum dicit²⁹ (11)
 HAC ITAQUE RACIONE³⁰ ponit duas corolarias³¹ correlatiwas ex premissis,
 secundam³² ibi (19) QUO FIT. Prima conclusio est ista quia, cum ita sit
 quod cognitio³³ sequitur³⁴ naturam cognoscentis et non³⁵ rei cognite³⁵
 et cognoscencia³⁶ diuersificatur³⁷ secundum³⁸ aliam et aliam naturam,³⁸
 oportet quod diuersis naturis cognoscentium conueniant³⁹ diuerse
 cogniciones. Unde dicit (16) HAC ITAQUE RACIONE scilicet qua ostensum
 est quod cognitio sequatur naturam⁴⁰ cognoscentis MULTIPLICES COGNICIONES⁴¹

---

24 corporis om. RD / 25 et ita ... modum om. P / 26 propositum PeG
 propositum proprium J proprium P./ 27 deus OJDPPeG om. R / 28 obiecta
OD / 29 deinde cum dicit om. P / 30 racione om. R / 31 corolarias
OJRD correlationes PPeG / 32 secunda OR / 33 cognoscat (?) R / 34.
 sequitur om. R / 35 non rei cognite ORPeG om. P / 36 constancia
 cognoscenti R / 37 diuersificantur OJRD / 38 secundum aliam et aliam
 naturam R secundum naturam aliam et aliam J secundum aliam naturam et
 aliam D secundum naturam O secundum opposita PeG (obiecta ? P) /
 39 conueniunt P / 40 naturam sequatur R / 41 cognitaciones R /

[V p 5]

CESSERE⁴² V 43
DIVERSIS AC DIFFERENTIBUS SUBSTANCIIS. Et hoc manifestat
exemplariter⁴⁴ dicens (12) SENSUS ENIM SONUS DESTITUTUS⁴⁵ CUNCTIS ALIIS
COGNICIONIBUS et accipit hic sensum stricte pro apprehensione⁴⁶ sensitua
que solum immutatur ad presenciam sensibilis. Sic enim distinguitur
contra imaginacionem que non tantum apprehendit rem presentem sed sciam
absentem⁴⁸ CESSIT ANIMANTIBUS IMMOBILEBUS QUALES SUNT⁴⁹ CONCHE MARIS QUEQUE⁵⁰
ALIA NUTRIUNTUR HERENCIA SAXIS, IMAGINACIO VERO⁵¹ MOBILIBUS BELVIS scilicet

---

42 cesseris P dessere R / 43 ac differentibus om. R / 44 exemplariter
manifestat P / 45 distinctis P distinctis PeG / 46 apropiacione (?)
P / 47 presentantem P / 48 sed sciam absentem om. Q / 49 qualia sunt
R / 50 que P / 51 VERO om. R /

[V p 5]

que mouentur motu progressiuo⁵² V_Y QUIBUS⁵³ VIDETUR INESSE⁵³ AFFECTUS FUGIENDI
 APPETENDIE,⁵⁴ RACIO VERO scilicet per quam uniuersale comprehendimus⁵⁵
 HUMANI TANTUM GENERIS EST⁵⁶ SICUT INTELLIGENCIA que scilicet simplici⁵⁷
 intuitu comprehendit omnia <seha> diuini scilicet generis est.⁵⁸ Deinde
 cum dicit (19) QUO⁵⁹ FIT probat secundam conclusionem correlatiuam⁶⁰ et
 est quod cum multe sint cogniciones quarum una conuenit uni et alia alteri
 sed cognicio inter istas erit nobilior que non solum proprium obiectum
 apprehendit sed eciam quocumque⁶¹ sub noticia aliarum cognitionum cadit.⁶²
 Unde dicit QUO FIT UT EA NOTICIA PRESTET CETERIS scilicet nobilitate et
 dignitate. QUE SUAPTE⁶⁴ NATURA NON MODO id⁶⁵ est non tantum modo⁶⁵.
 PROPRIMUM scilicet subiectum⁶⁶ SED COGNOSCIT⁶⁷ SUBIECTA QUOQUE⁶⁸ CETERARUM
 NOTICIAM. Deinde⁶⁹ cum dicit⁶⁹ (21) QUID Igitur SI RACIONEM⁷⁰ ostendit
 insufficienciam eorum qui⁷¹ ex modo nostro cognoscendi improbant prouidenciam
 diuinam. Et⁷² circa hoc duo facit.⁷² Et primo manifestat istam insufficienciam.
 Secundo hortatur ad diligentem consideracionem diuine cognitionis ibi (50)

NOTICIARUM

---

52 progressiuo motu O in motu progressiuo PPeG / 53 quibus videtur inesse
JRDPPe quo videtur inesse O / 54 fugiendi appetendie RD appetendi fugiendi
O appetitur ue fugiendie P / 55 comprehendimus OJRD apprehendimus P
 apprehenditur PeG / 56 que est P / 57 simplicia R / 58 esse P / 59
 quod P / 60 correlatiuam RPPeG corolariam OJ (-elariam D) / 61 quocumque
PPeG quacumque OJRD / 62 cadit OJPPeG cadunt RD / 63 in nobilitate OJRD /
 64 suapte JR su. apte O sua parte DPPeG / 65 non modo ... modo JOPeG id
 est tantum modo R om. P / 66. scilicet subiectum om. P / 67 cognoscit om.
ORD / 68 quoque quorum P / 69 deinde cum dicit om. P / 70 si racionem
om. R / 71 que P / 72 et circa ... facit om. P /

[V p 5]

QUARE⁷³ IN ILLIUS.⁷³ Circa primum duo facit. Primo manifestat hanc insufficienciam per simile. Secundo applicat similitudinem ad propositum ibi (39) SIMILE EST. Manifestat igitur predictem insufficienciam per talem similitudinem: ecce sensus et imaginatio sunt inferiores cogniciones quam ~~quam~~ racio. Si ergo sensus et imaginatio uellent⁷⁴ mensurare modum cognoscendi rationis ex modo proprio⁷⁵ et dicere quod nichil esset uniuersale⁷⁶ quod racio apprehendit uel singularium esse iudicium rationis, nichil esset⁷⁶ particulare et sensibile; racio uero dicit⁷⁷ contrarium.

---

73 quare nullius R / 74 nollent P / 75 proprio om. R / 76 uniuersale ...
nichil esset om. R / 77 dicit om. R /

Manifestum est quod nos qui indigemus⁷⁸ utramque cognitionem post
 assentiremus⁷⁹ rationi et motuum sensus et imaginacionis iudiceremus.
 Dicit ergo (21) QUID Igitur si sensus et imaginatio refragentur id⁸⁰
 est contradicant⁸¹ rationi DICENTES NICHIL⁸² ESSE ILLUD⁸² UNIVERSALE
 QUOD RACIO SE PUTAT⁸³ INTUERI? et hoc arguendo sic (24) QUOD ENIM SENSIBILE
 VEL IMAGINABILE EST, ILLUD NON POTEST ESSE UNIERSALE⁸⁴ scilicet secundum⁸⁵
 iudicium sensus et imaginacionis ex quo supposito sub disiunctione
 conclusionem ponit dicens (25) AUT Igitur IUDICIUM RACIONIS VERUM ESSE⁸⁶
 scilicet necesse est concedere et per consequens NON QUICQUAM ESSE⁸⁷
 SENSIBILE quod est absurdum AUT QUONIAM NOTUM SIT⁸⁸ SIBI scilicet sensui
 et imaginacioni PIURA ESSE SUBIECTA SENSIBUS⁸⁹ ET IMAGINACIONI⁹⁰ que
 necesse est sensibilia esse INANEM ESSE CONCEPCIONEM RACIONIS QUE CONSIDERAT
 QUASI QUIDDAM UNIVERSALE QUOD SENSIBILE SIT AC SINGULARE. *APG HOC* *ad hoc (30)*
 SI⁹¹ RACIO CONTRA⁹² RESPONDEAT scilicet refragendo et⁹³ contradicendo⁹⁴

---

78 indigemus OPeG uigemus JRD ingeremus (?) P / 79 assentiremus RDP
 assenciamus OJ assenserimus PeG / 80 sensus et imaginacio refragentur
RDP sensus imaginumque (?) refragentur scilicet imaginacioque refragentur
O / 81 id est contradicant R et contradicunt P / 82 nichil esse quod R /
 83 se putat RPPeG putat se JOD / 84 uniuersale PPeG uniuersum OJRD /
 85 quod P / 86 est P / 87 esse est P / 88 sit PPeG est OJRD / 89
 sensibili R / 90 imaginacionem R / 91 tum quid hic si P / 92 contra
 cm. OR / 93 refragendo et om. P / 94 dicendo R /

[V p 5]

sensui et imaginacioni SE QUIDEM RACIONE UNIVERSITATIS CONSPICERET ET⁹⁵
 QUOD SENSIBILE ET QUOD⁹⁶ IMAGINABILE SIT⁹⁵, ILLA VERO scilicet sensum et
 imaginacionem POSSE ASPIRARE⁹⁷ AD COGNITIONEM UNIVERSITATIS QUONIAM NOCIO
 EORUM scilicet sensus et imaginacio NON POSSIT EXCEDERE⁹⁸ CORPORALES
 FIGURAS, DE COGNITIONE VERO RERUM POCIUS ESSE CREDENDUM FIRMIORI PERFECTIONIQUE⁹⁹
 IUDICIO et est hic per hybaton id est longa suspensio construcionis quia
 a principio¹⁰⁰ usque hic¹⁰¹ est suspensiua construccio¹⁰¹ IN HUTUSMODI
 IGITUR LITE scilicet inter sensum et imaginacionem ex parte una et rationem¹⁰²

---

95 et quod ... sit om. R / 96 quod om. PPeG / 97 aspicere R / 98 possunt
 excedere R / 99 forciorique ROD / 100 suposicio R / 101 hunc est
 construcionis suspensio R / 102 racione R /

[V p 5]

ex parte altera NOS QUIBUS INEST VIS TAM¹⁰³ RACIONANDI QUAM IMAGINANDI
 SENCIENDIQUE¹⁰⁴ NONNE PROBAREMUS id¹⁰⁵ est approbaremus¹⁰⁵ CAUSAS RACIONIS?
 quasi diceret sic et motiu¹⁰⁶ sensus et imaginacionis reputaremus in-
 sufficiencia.¹⁰⁷ Deinde¹⁰⁸ cum dicit (39) SIMILE EST¹⁰⁸ applicat hanc
 similitudinem ad propositum , dicens quod illud quod modo dictum est de
 sensu et imaginacione respectu racionis¹⁰⁹ SIMILE EST EI QUOD HUMANA RACIO
 NON PUTAT DIVINAM INTELLIGENCIAM INTUERI¹¹⁰ UT IPSA COGNOSCIT quod appetet
 ex ipso modo arguendi. (41) NAM ITA DISSERIS. SI QUA NON¹¹¹ VIDEANTUR¹¹²
 CERTOS¹¹¹ AC¹¹³ NECESSARIOS EVENTUS HABERE, EA NEQUEUNT PRESCIRI CERTO
 EVENTURA. (43) Igitur¹¹⁵ HARUM RERUM scilicet quarum euentus est incertus¹¹⁶
 NULLA EST PRESCIENCIA QUAM scilicet prescienciam¹¹⁷ SI¹¹⁸ ECIAM CREDAMUS
 ESSE IN ILLIS, NICHIL EST QUOD NON PROVENIAT¹¹⁹ EX NECESSITATE. Manifestum
 est autem quia,¹²⁰ si arguimus de presciencia diuina, quia apud nos nichil
 potest per rationem presciri nisi quod certum habet euentum et tamen non
 ita est¹²¹ de cognicione diuina (46) SI Igitur UTI SUMUS PARTICIPES

---

103 tam uis P / 104 et sentiendique O / 105 probaremus PPeG / 106 motiu^a
 OJRD motiu^b P / 107 insufficiens P / 108 simul est P / 109 nominis P /
 110 non intueri P intueri futura JDPeG intueri OR / 111 non uideantur
 certos perperam post presciri P / 112 uideamus R / 113 aut R / 114 certo
 euentura OJR (certe D) / 115 gracia R / 116 est incertus OJDPeG non est
 certus R est necessarius P / 117 post scienciam P / 118 sed P / 119
 proueniant O / 120 quod P / 121 est ita R /

[V p 5]

RACIONIS, ITA POSSIMUS HABERE IUDICIUM DIVINE MENTIS, SICUT IUDICAVIMUS¹²²
 IMAGINACIONEM¹²³ SENSUMQUE OPORTERE CEDERE¹²⁴ RACIONI, SIC CENSEREMUS¹²⁵
 IUSTISSIMUM HUMANAM RACIONEM SUBMITTERE SESE DIVINE MENTI. Deinde¹²⁶
 cum dicit¹²⁷ (50) QUARE IN ILLIUS hortatur homines ut erigant se¹²⁸ ad
 considerandum modum¹²⁹ diuine intelligencie. Et¹³⁰ circa hoc duo facit.¹³⁰
 Primo ponit¹³¹ istam exhortacionem. Secundo ostendit¹³² homines ad¹³³
 diuinam contemplacionem creatos¹³³ ex dispositione sui corporis metro¹³⁴
 quinto ibi QUAM VARIIS. Ponit igitur suam exhortacionem dicens (55)

122 iudicamus P / 123 imaginem P / 124 credere ORDPeG credere JP /
 125 senceremus R / 126 se submittere R / 127 deinde cum dicit om. P /
 128 se om. O / 129 modum om. PPeG / 130 Et circa ... facit om. P /
 131 primo ponens P / 132 ostendit om. P / 133 ad diuinam contemplacionem
 creatos RD addiuinem contemplacionem dispositos esse OJ (esse d. PeG) esse
 dispositas P / 134 metro quinto ibi OJRD (ibi om. PeG) metro ultimo P /

[v p 5]

135 QUARE SI POSSUMUS ERIGAMUR scilicet per diligentem consideracionem 136
 in CACUMEN ILLIUS 137 SUMME INTELLIGENCIE 137 que 138 scilicet diuinam 138 et
 humanam rationem transcondit ILLIC ENIM VIDEBIT 139 QUOD NON POTEST INTUERI
 IN SE¹⁴⁰. Quid autem sit illud submittit dicens¹⁴¹ ILLUD AUTEM EST QUONAM
 MODO CERTA AC DEFINITA¹⁴² PRENOCIO¹⁴³ VIDEAT ECIAM ILLA QUE TAMEN CERTOS
 NON HABENT EXITUS,¹⁴³ NEQUE¹⁴⁴ ILLUD SIT OPINIO id est prenocio illa¹⁴⁴
 nec erit opinatiua SED POCIUS SIMPLICITAS SUMME SCIENCIE NULLIS TERMINIS¹⁴⁵
 INCLUSA quia est infinita.

---

135 possimus P / 136 diligentem consideracionem] dilectionem P / 137
 summe illius intelligencie R / 138 scilicet que diuina est RD / 139
 racio uidebit JD / 140 IN SE om. P / 141 dicens cm. R / 142 desiderata P /
 143 PRENOCIO ... exitus J (preuideat D; illa que] quista que R; euentus O)
 prenocio ... opinatiua: prenocio non est opinio P / 144 NEQUE ...
 prenocio illa Rf(illa prenocio OJD) / 145 certis terminis P /